

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163986848/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

røre ved ham. Henrik slog sækken op med sine arme, så de blev halvt fri; han greb om sig og fik fat i en skæv næse og et stort skæg; han nikkede til næse og skæg og tog deres cjer mænd hver under en arm; han klemte dem hårdt og de slap ikke løs. Den blinde, der ikke så stillingen, men følte en anden mand gående på sine fødder, slap sit tag, og den gale, der forstod så lidt af det hele, trak sin hånd til sig og overlod pladsen til en bedre mand.

Se Hans og Ole, lød det fra mængden, — de har djævelen ved armen.

De får dødningekneb i armene, råbte andre.

De to værdige mænd gik som to dinglende syndere til retterstedet; de var omegnens bedste mænd, og nu gik de her, ynkelige, vilde i øjnene under en forsmædelse, der altid vilde blive siddende på dem. Manden med den skæve næse var det bedste hoved i sit sogn; hans næse syntes dobbelt skæv i hans skævt forlængede ansigt, den viste af til siden som en væltet afvisersten. Manden med det store skæg var det bedste og alvorligste menneske, nogen kunde tænke sig. Hans ansigts største pryde var i uorden som tagskægget på et gammelt svinehus; de var større stakler end den mand, de havde imellem sig.

Men et stykke fremme stod der en række mænd, så mange, som der kan være under en vandret gren på en arms tykkelse; de talte fornøjet med hverandre, gjorde fagter med hænderne op efter og var, allerede i lang afstand set, veltilfredse.

De to mænd om Henrik, de to medsyndere, som de var, når man skulde ta efter, hvad de så ud til, fik ved synet af grenen en lysning over langt skæg og skæv næse, de skulde blive udfriede under den.